

šestý nesmysl @ tmou xx

pro optimální zobrazení: View - odškrtnout Print Layout

jednou ty reportáže donutím psát i někoho jinýho. ale do tý doby... si alespoň budu šetřit malíček a zvládnem to i malýma.

jdem teprv podruhý v týhle sestavě, [za sebou máme pod plachtou plachet akorát letošní bednu](#). takže anička, honza, matej, matěj, miki.

promlok

startuju v cíli. je to fajn, fajn, fajn. moje první selfý. na chvostu máme divisor, druhý místo taky není špatný. šup s náma do pavilonu.

á jedna. a je tma. a sedíme vepředu, pěkně pod pódiem. sáhnem si na dno a projdem?

tmou! xx! obálka! všude to šustí a hurá, kvalifikace! milujeme kvalifikaci! (jako vážně) (fakt, neke!)

každej si bere, co se mu zlíbí. sloní spojení padá za sedm minut od startu, fretkvenčka i bobrázek za patnáct. prodíráme se ven a mizíme na lavičku poblíž dvojvýdejny.

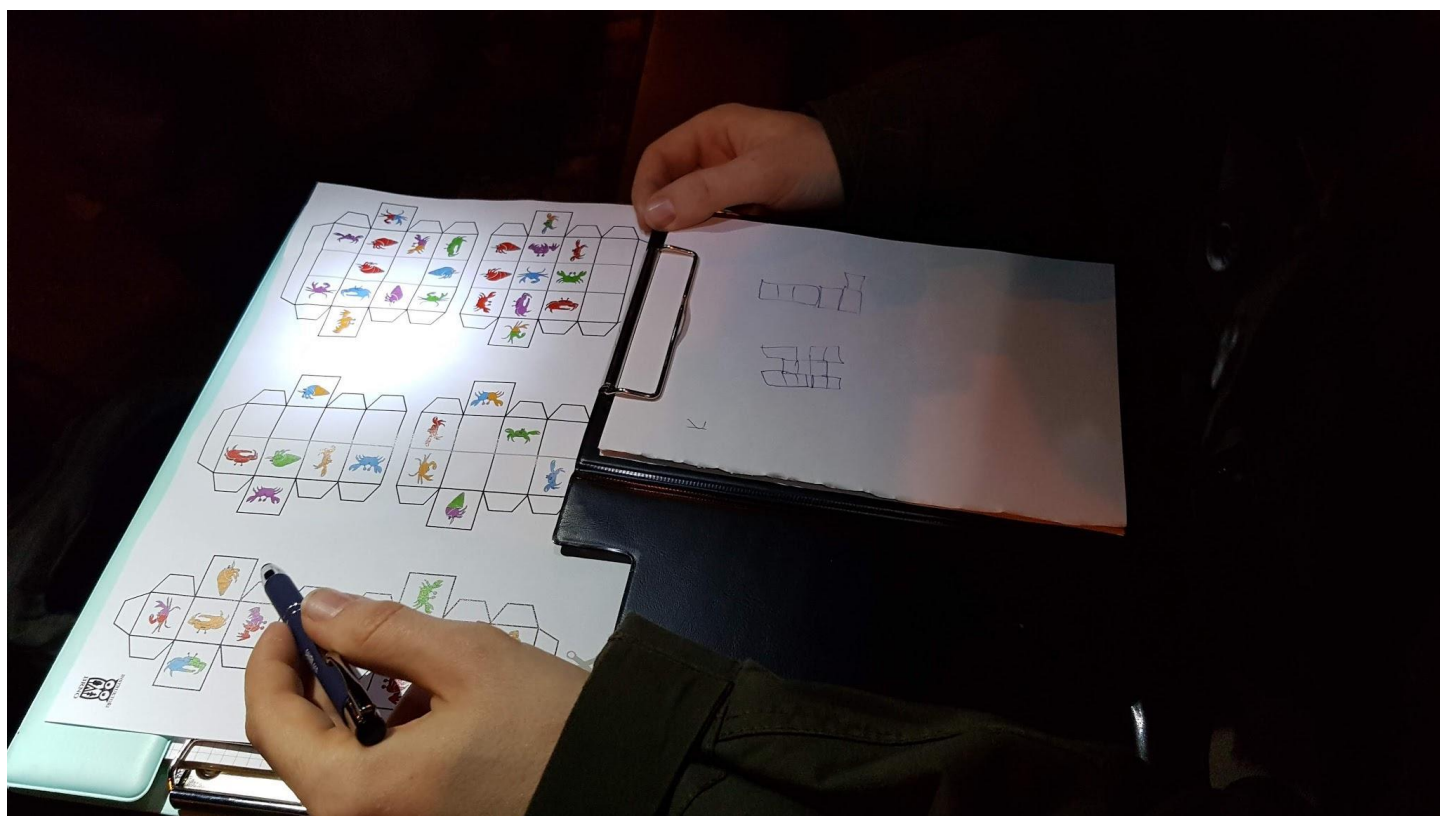
prasečí rodinka se nám moc líbí a vydává kosatku. honza jde obíhat a hledat morčevku a přemýšlíme nad fíkem. půl hodiny po startu zjišťujem, že máme nůžky, ehm. s nima to jde o dost líp. a taky máme najednou odpověď na obě otázky z vlaku, a to proč fikaná, a co bude zas ten artefakt. hlavně, že je analogovej.

jdeme do třetího levelu a snažíme se dovolat honzovi, aby už ta morčata nechal na pokoji. matej dobíhá pro trojky. máme šifry i honzu, morčata prý nikde. když jsem v cíli viděl, jak vypadala, možná to pro klid jeho duše bylo lepší.

volský kříž vypadá dost triviálně, takže, jak už to tak bývá, ani moc triviální není. tříděný odpad trochu analyzuju a opravuju, ale k řešení to moc nevede. hmmm. asi po hodině hry zjišťujeme, že máme nějaký zajímavý pomůcky, ehm. s nima to jde o dost líp. matej se vydává pro čtyřku.

tak jo, takže jdeme vystříhovat krabcedu! stříháme čtyři. když to máme a začínáme lepit, honza si na papíře představí řešení. prej to začíná na ko. ko... ala? čka? bra! chjo. tolik k tomu fikání.

a je tu poslední lev el. steganosaurus zní tak přirozeně, že tím asi nahradím stegosaura. pěkně týmově si do toho kecáme. pár minut se zdržujeme, protože bůhvíproč to stříhám já. poučuju se a slibuju si, že už radši nic stříhat nebudu (spoiler: opravdu už jsem pak nic nestříhal).

nádherná šifra, a akorát v půl sedmý můžem zvedat kot vy! výstaviště se nám zavírá za zády a gé dvojkou míříme do kopce někam do Brna k nějaké skále. tmou!

město

přicházíme k šipkám a vidíme tu rofly. to je snad dobré znamení. zaznamenávám, že své pořadí nevidíme. postupně prošipkujem obě části. na to, že to je druhá šifra, to není úplně snadný. a teda pekelně pracný. v každé části zbyde přesně jedno písmeno z abecedy. to nás na dobrou půlhodinu zabaví. matej zprovozňuje svůj kapesní benzinový ohřívač.

bohužel je to jen důsledek toho mapování, které je tou důležitou věcí. aplikace na podivný konec už pak netrvá dlouho, akorát mě mrzí, že se má přeložit i “vyhulte”. to je přece naprosto legitimní část textu :) docela jsme tu pocitově zkejsli, ale hodina asi nebude tak marnej čas.

papírky vypadaj moc pěkně. fik fik. obezřetně kontroluju, zda naše čtyři páry rukou a nůžek fikají, jak by měly.

trošku se smějem matějovi, jak je při skládání asi třikrát pomalejší, než ostatní. já se směju hlavně proto, že bych na tom byl stejně. začínáme zasouvat a dost se při tom bavíme. já teda především svačím. zpětně si uvědomuju, že jsem jedl prakticky výhradně na fikaných šifrách. ještě, že jich byl dostatek. výsledek šifry je parádní, i když nevím, zda byl ten totální grupáč (viz níže ke konci) zamýšlen. jestli ne, tak měl být!

<https://photos.app.goo.gl/RsLSsExv5yFmgTLB6>

společně s týmem zrádců míříme na buriana. dochází však ke zradě, jelikož pojedou šalinbusem, a my pojedem nohama, jelikož šetříme každou korunku. ani se nenadějem a jsme uvězněni v bludišti. ajaj, dělení.

dělení naštěstí můžeme ignorovat, jelikož všechny tři šifry padají do dvaceti minut. a všechny moc pěkný! bereme to paralelně přes tři stanoviště (2x matej, 1x ostatní) a takticky se scházíme na náměstí svornosti. jsme tu sami. zjišťujeme, že už máme šifry všech osmi barev, tak stačí doložit?

za necelou hodinu máme vyluštěných všech osm barevných šifer. to dělá celkem zatím 19 vyluštěných šifer během hry. to je sice pěkný, ale my pořád netušíme, jak z bludiště ven. samozřejmě kreslíme do mapy a já už během luštění minišifer většinu času dumám nad metašifrou, ale nikam to nějak nevede. domeček

samozřejmě zkoušíme, ale není to správně. ani žádná jiná asociace, ani jiné verze domu, nám nic nedají. vyzvedáváme pro jistotu marmeládu, i když už všechny šifry máme. kreslíme do domečku hrany a vybíráme společné množiny písmen ze slov vedoucích do každého vrcholu. postupně to dává nádherně VOD O M ER KA. jsme nadšeni!

wtf? !? !?!?!!!! bug? jak jako že to je špatně? nevěříme systému. vypadá trochu rozbitě, třeba na takovou kočku dává nesmyslné odpovědi. volám orgům, že to maj rozbitý, ale naše řešení prý opravdu není správně.

▲	Správně! Červená šifra vede na hřišti u ulice Kubánská – keř u zdi bud...	23.09
✉	RESENI KOCKA sjsjshshav	23.09
▲	Správně! Červená šifra vede na hřišti u ulice Kubánská – keř u zdi bud...	23.09
✉	RESENI KOCKA VODOMERKA	23.09
▲	Špatně.	23.07
✉	RESENI SKRITEK ODMERKA	23.07
▲	Špatně.	23.07
✉	RESENI SKRITEK VODOMER	23.07
▲	Špatně.	23.07
✉	RESENI SKRITEK VODOMERKA	23.07
▲	Špatně.	23.06
✉	Řešení skřítek vodoměrka	23.06
▲	Špatně.	23.06
✉	Řešení skřítek vodoměrka	23.06
▲	Špatně.	22.53
✉	Řešení skřítek domovník	22.53
▲	Špatně.	22.53
✉	Řešení skřítek domácí	22.53
▲	Špatně.	22.53
✉	Řešení skřítek domeček	22.53
▲	Špatně.	22.53
✉	Řešení skřítek dum	22.53
▲	Špatně.	22.52
✉	Řešení skřítek domov	22.52
▲	Špatně.	22.52
✉	Řešení skřítek domácí	22.52
	Stanoviště marmelada.	22.50
✉	Příchod marmeláda	22.50
▲	Špatně.	22.41
✉	Řešení skřítek domeček	22.41

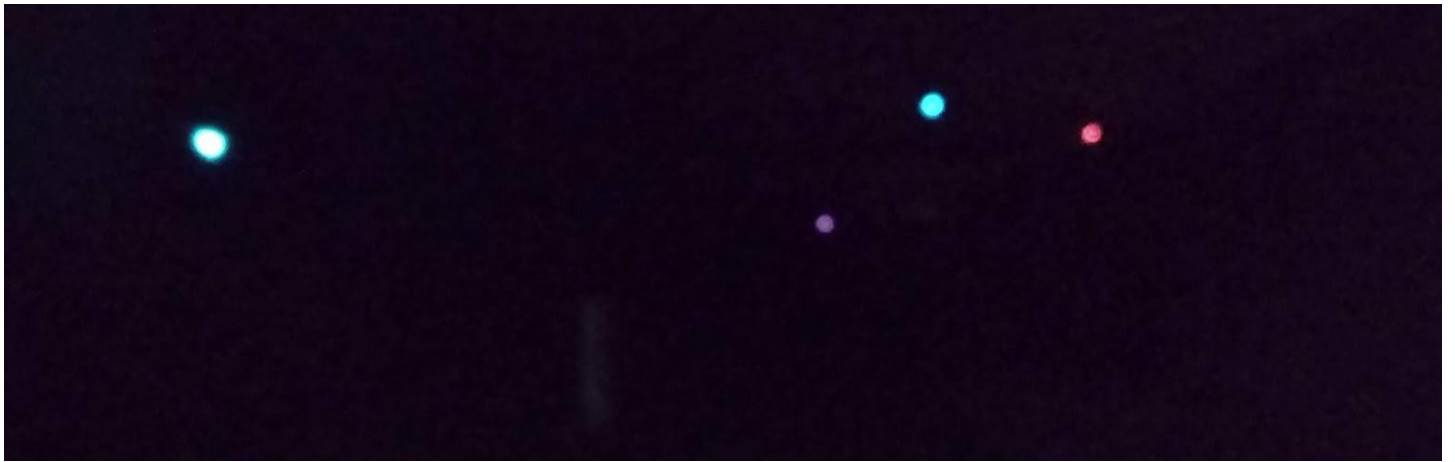
tak znova. vracím se pořád k myšlence slovního fotbalu, a tak vodoměrku redukuji na domek. ugh. jako na tom je nepěkný akorát to, že to šlo vyhaluzit čistě z toho tvaru... ať si nás nepřejou, jestli to ještě nepoužijou!

ariadna nám ukazuje, že alespoň trochu se to použije, tak se naše utrpení alespoň trošku mírní. hezky nakreslený a zanalyzovaný domeček nám dává řešení tak za patnáct minut, a míříme do krutého kopce.

na hory

honza dnes asi vyzvedává, ale tentokrát nás zvedá zpod útulné lampy a žene nás ke hvězdám. z toho nemám úplně dobrej pocit, vlastně si říkám, jestli tam náhodou už nezůstanem.

do vrcholové knihy se zapisujeme na sympatické třináctce a rozbíjíme stan (ne ten orgovský (?), nýbrž pomyslný vlastní). fotíme si mapku a každý jdeme bádat a mapovat. (zmatené pobíhání, blikání světél, šepot) (sraz a zase se rozutečem, trochu tušíme, něco máme) snažím se haluzit tajenku z těch několika málo písmen. sám to nedávám, ale dohromady ji sestrojíme. máme otáčet a pak asi vybrat podmnožinu z mezitajenky. to jsme si natrénovali už s vodoměrkou, a polarizační filtr jsme zas testovali na kachně. není to ale vidět úplně nejlíp :(

nakonec se tím protrápíme až do konce a míříme dál; i s přesunem zhruba dvě hodiny. atmosféra ale byla skvělá, a mé obavy o tom, jak dlouho budeme oblohu mapovat, zůstaly naštěstí nenaplněny.

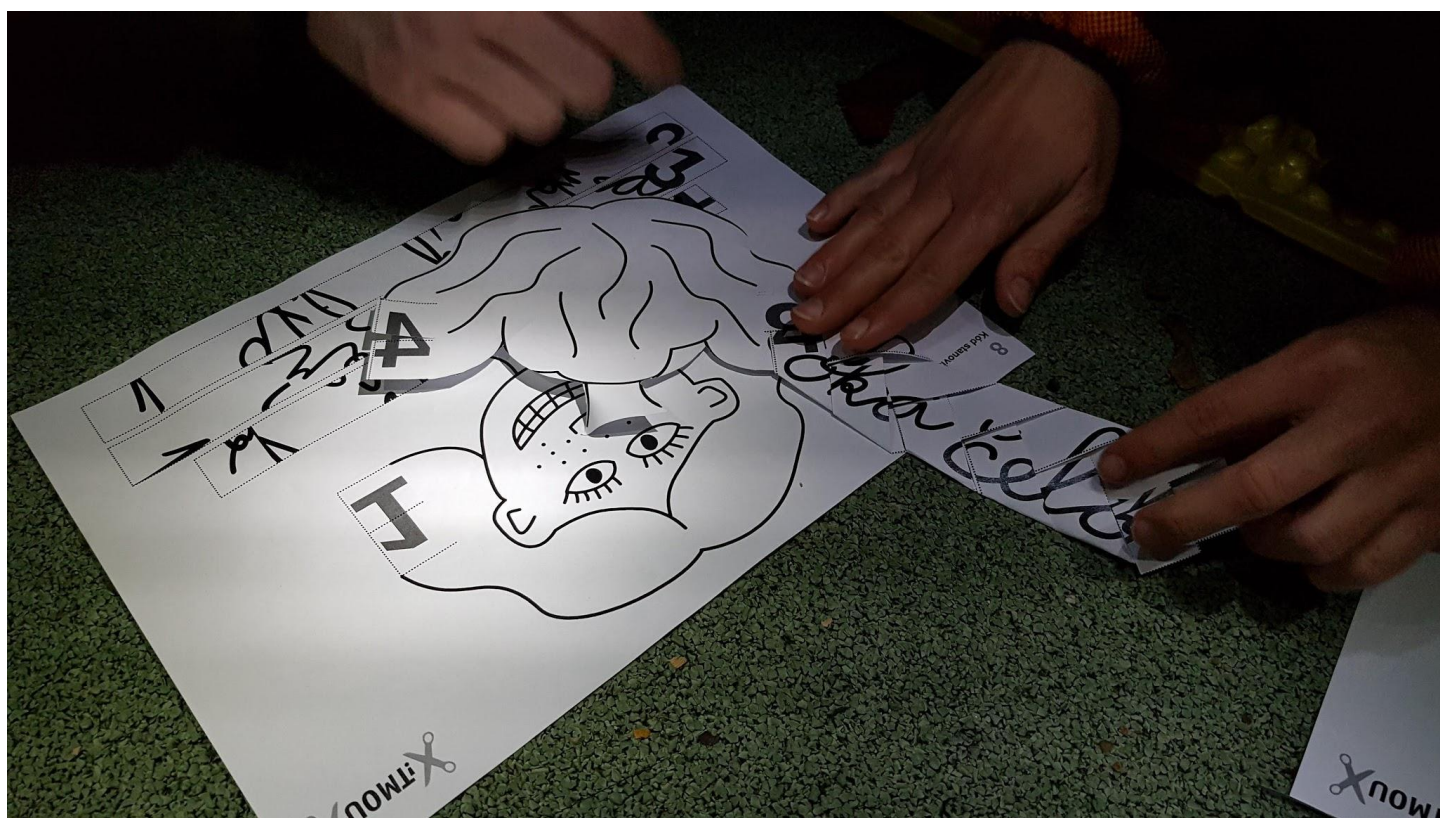
šel bych hned nejradši dál, tak u becherovky hlásím kalendář a myslím si, že už bude vyhráno. ale ouha, ty šifry jsou fakt šíleně pracné. ale i tak se dost bavíme, akorát už začíná být trochu kosa. nemilosrdně škrtneme přídatná jména cizích panovníků a ti vlastní nás dovedou ke hrázi. schováváme se do závětří hřiště a anička plete copy.

(u této šifry pochopitelně akorát svačím) (co jiného, než sýrové copy)

čteme, podivujeme se nad oky (viz prst výše), počítáme a vyrábíme na babu.

asi deset minut dohledáváme, a při té příležitosti konečně potkávám zvířátka. akorát odcházejí. to jsem prý týmu neměl říkat, ale já chtěl jen motivovat! poctivě vybarvujeme a čteme to nepřídatné. i přes spory o střed trojúhelníku se vydáváme “zhruba tam” a na místě nacházíme dost podezřelou scénu. pipi dlouhá punčocha je jasná, akorát se nemůžeme shodnout na počtu ok. několik opatrných počítání ustálí počet na erku, vzpomínáme si na oka a hned nacházíme báru. nádhera!

pěkně dolů kolem stromů. vážně nám tu na nich někdo čerstvě označil cestu přímo k prameni? asi třikrát? tak to už můžem rovnou povolit dží pí es, ne? nebo to byla náhoda?

ovál vypadá jednoduše, první mezitajenka je na světě. zkoušíme spousty variant a zavrhuje je, protože ani jedna nedává smysluplný text. motáme se v tom (doslova) asi hodinu a už pomalu svítá.

to přece není možný. přemlouvám ostatní k přesunu proti trudnomyslnosti. vycházíme ven z lesa a možná si sice zajdeme, zato je tu o dost větší zima. cestou se domluvíme, že systematicky vyzkoušíme najednou všech těch dvě na entou možnost.

sednem si, připravím novou stránku a píšu první řádek, něco jako barvy políček od prvního. něco, o čem jsme celou dobu přesvědčeni, že jsme to dávno dělali. no nic, asi prostě blbě :) zbytek už domlátíme a konečně se vydáváme dál, alespoň na tu třináctku by bylo pěkný se podívat. máme pocit, že jsme na oválu strávili spousty hodin, fskutečnosti ale asi jen dvě, akorát v tu nejnepříjemnější dobu. je půl osmý ráno a vyzvedáme fikanou myš, hurá! a navíc zas doháníme nějaké týmy. netušíme, jak na tom jsme, já bych tipoval tak kolem patnáctky.

svačím a ostatní šmikají, sestrojují, lepí, a tak vůbec. snažím se analyzovat n-tice tvarů a barev a předpřipravujeme mapování symbolů na písmena.

trik s proužky matej zná dobře. nemám už co svačit. jako triky pěkný, ale že by z toho koukalo řešení, to se moc říct nedá. máme ještě asi čtyři hodiny hry, ale už se určitě blížíme do civilizace. zvířátka nad námi na kopci se taky nikam moc nehnou. chceme asi sedmisegmentově displejovat, ale dle googlu moc standardní font v tomhle formátu neexistuje (?).

je kosa, fouká, a skoro i prší. snažíme se to vyhaluzit přes frekvenčku, ale řešení je proti tomu asi celkem chráněno. “u mostu” tam vykukat dokážem, ale dál nic. vánek mizí v dáli, zvířátka po chvíli taky, ale dle rychlosti a výrazů se nejspíš jen přesouvají do tepla.

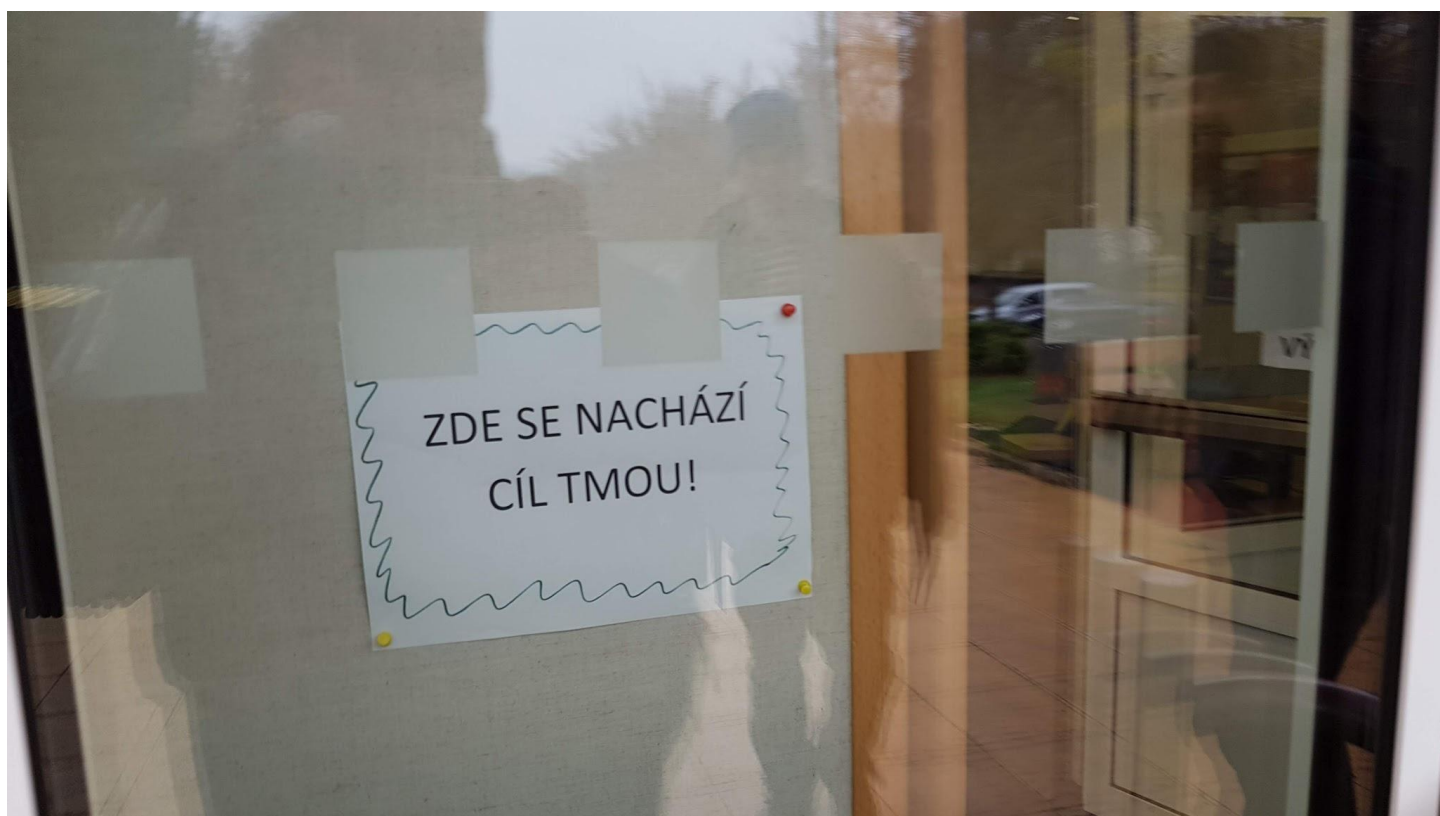
do podolí

míříme taky dolů, akorát vypečenou zkratkou kolem domů. u řeky je jakási hospoda, ale otvírá až za půl hodiny, v jedenáct. honza s aničkou trpělivě zkouší sponkovogumičkové triky, ale prostě se nezdá, že by z toho lezla dostatečně věrohodná písmena, snad až na to “o” a “s”. přesouváme se dovnitř do tepla a zkoumáme důkladně mosty na mapě. ptám se, proč na ten železniční most nevede na mapě železnice, ale nějaký vedení. jo aha, to jsou tramvaje. matěj podotýká, že tramvaje jsou tu prý šaliny. to ypsilon na konci máme celou dobu, a i ta ostatní písmenka na “šaliny” sedí. na to, že jsme postupovali autorsky, ale tahle šifra moc sebepotvrzující nebyla :D

doběhnu těch dvě stě metrů pro šifru a zpátky do tepla. šachová osmisměrka je otázkou pár minut, což jsme fakt nečekali. hodně rychle dopíjíme, protože nám vyšla adresa. to je podezřelý. je tam nějaký společenský centrum. je to blízko. máme ještě hodinu do konce. matej s aničkou upalují, matějovi se nechce věřit, že by to mohl být cíl. dva výše jmenovaní nám utíkají a čekají akorát na rozích.

taky se mi nechce věřit. ale už to tak s tím cílem vypadá.

sakra, my fakt možná projdem tmou. matej dělá dveřníka, s aničkou na nás čekají a společně jdeme dovnitř. přefiknutí! všichni držíme provaz a anička, aby to všechno bylo naruby, přefikává tmou xx.

(zde snad bude fotka zvětšující tento okamžik)

jsme skoro šestí (jsme sedmí) a šťastní :) vychutnáváme si cíl a jeho dobroty a čekání na ostatní. za chvíli přicházejí i zvířátka, ale mají problémy s nůžkami a tři z nich přichází o přefiknutí (dál už to radši nebudu rozvádět).

děkujeme za úžasnou TMOU (au!), která nám přinesla spoustu skvělých momentů a zkušeností. reportáž měla být tak maximálně na dvě stránky, ale víc se mi tu hromadu zážitků prostě zkomprimovat nepovedlo.

restekp těm, co pročetli :)

sepsul: miki

dikobrazová dokumentace: matěj, miki

[skoro naše trasa](#) (mapy.cz neumí zkratku od proužků k řece)